

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηγεωργιάδης

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

Η γλυκεία γεύση τής εξουσίας καθοδηγεί τον Σκοτ Μόρισον

Κοινός παρονομαστής για όλους τους πολιτικούς είναι το πάθος για την εξουσία, αλλά διαφέρουν ανάλογα με το πώς την διαχειρίζονται. Υπάρχουν οι πολιτικοί με αρχές και ήθος που χρησιμοποιούν την εξουσία σαν εργαλείο εκουγχρονισμού και για κοινωνική δικαιοσύνη, όπως υπάρχουν οι άλλοι για τους οποίους η εξουσία είναι αυτοσκοπός.

Ο Μέντζις και ο Χάουαρντ, ήταν Λίμπεραλ πολιτικοί με ήθος, όπως ήταν οι Εργατικοί ηγέτες Ουίλιαμ, Χόουκ και Κίπινγκ. Ολοι τους μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο άλλαξαν την όψη τής Αυστραλίας και δρομολόγησαν ένα μέλλον ευημερίας για τον λαό της. Όμως, οι δύο τελευταίες Λίμπεραλ κυβερνήσεις τού Τόνι Άμποτ και τού Μάλκολμ Τέρνμπουλ υπονόμισαν τον δρόμο προς την ευημερία και σήμερα πολλοί Αυστραλοί αντιμετωπίζουν το φάσμα τής φτώχειας.

Στο πιο πρόσφατο παρελθόν, θα μπορούσα να πω ότι η Τζούλια Γκίλντλιντ μπόρεσε να επιβάλει το στίγμα της έστω χωρίς πλειοψηφία στη Βουλή, ενώ ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ διέψευσε τις μεγάλες προσδοκίες των πολιτών που εκτιμούσαν τις αναμφισβήτητες ικανότητές του.

Η ανατροπή τού Μάλκολμ Τέρνμπουλ, βασικά από τον μεγιστάνα των ΜΜΕ, Ρούπερτ Μέρντοκ, έφερε στην εξουσία τον Σκοτ Μόρισον, έναν πολιτικό χωρίς ιδιαίτερες διακρίσεις στα υπουργεία που υπηρέτησε. Υπενθυμίζω πως ο κ. Μόρισον καταψήφισε όχι μία ή δυο φορές,

αλλά 26 συνολικά τις προτάσεις στην ομοσπονδιακή Βουλή για ανεξάρτητη έρευνα στη λειτουργία των τραπεζών και άλλων οικονομικο-οικονομικών φορέων.

Ο κ. Μόρισον και ο κ. Τέρνμπουλ, μάς έλεγαν πως μια τέτοια έρευνα ήταν απώλεια χρόνου και χρημάτων, όμως όταν τελικά έγινε αποκαλύφθηκαν τραπεζικά και άλλα οικονομικά σκάνδαλα, πολλών μεγατόνων. Παρόλα αυτά, ο κ. Μόρισον έχει την ευκαιρία σαν πρωθυπουργός να εξιλεωθεί αποδεικνύοντας ότι είναι πολιτικός αξιώσεων. Όμως, υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες αν κρίνω από την πρόσφατη ανακοίνωσή του ότι «θα μελετήσει» την πρόταση να αναγνωρίσει την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ και να μεταφέρει εκεί την πρεσβεία της Αυστραλίας από το Τελ Αβίβ.

Το πρόβλημα δεν είναι η πρόταση, όσο προκλητική και αν είναι, αλλά ο χρόνος μερικές μόνο ημέρες πριν τις εκλογές στην βουλευτική έδρα Wentworth με την μεγάλη ιουδαϊκή κοινότητα για την αντικατάσταση τού παραιτηθέντος Μάλκολμ Τέρνμπουλ.

Ο Λίμπεραλ υποψήφιος, Ντίβ Σάρμα, πρώην πρεσβευτής της Αυστραλίας στο Ισραήλ, με ειλικρίνεια δημοσίευσε σε άρθρο του ότι υποστηρίζει την αναγνώριση τής Ιερουσαλήμ σαν πρωτεύουσα τού Ισραήλ. Επειδή δεν είμαι πολιτικάντης, ούτε υποκριτής, αναγνωρίζω στον κ. Σάρμα το δικαίωμα να υποστηρίζει τα συμφέροντα τού Ισραήλ, όπως εμείς σαν ελληνικής καταγωγής υποστη-

ρίζουμε τα συμφέροντα τής Ελλάδας και τής Κύπρου μας.

Δικαίωμα και τού πρωθυπουργού να συμφωνεί με τις απόψεις τού κ. Σάρμα, αλλά όχι μερικές ημέρες πριν τις αυριανές εκλογές, γιατί φαίνεται σαν κραυγαλέος πολιτικός καιροσκοπισμός. Καραμπινάτη ψηφοθηρία για να μη χαθεί η πλειοψηφία τού ενός των Λίμπεραλ στην ομοσπονδιακή Βουλή. Οι ψηφοφόροι στην έδρα Wentworth δεν τρώνε κουτόχορτο και γνωρίζουν πως ο κ. Μόρισον δεν άλλαξε την πάγια θέση τής Αυστραλίας στη λύση των δύο κρατών για το Παλαιστινιακό πρόβλημα, επειδή συμφωνεί με τον κ. Σάρμα. Ο πρωθυπουργός νιάζεται περισσότερο από τη λύση στο Παλαιστινιακό, να προστατέψει το Λίμπεραλ Πάρτι και θα έπρεπε να το ομολογήσει στους ψηφοφόρους.

Δεν γνωρίζω, αν θα έχει θετικό αποτέλεσμα για την κυβέρνηση στις αυριανές εκλογές η δόλωση τού πρωθυπουργού για πιθανή αναγνώριση των Ιεροσολύμων σαν πρωτεύουσα τού Ισραήλ. Πάντως, η μεγάλη ιουδαϊκή κοινότητα στα ανατολικά προάστια δεν χρειαζόταν τη δόλωση τού κ. Μόρισον για να ψηφίσει τον κ. Σάρμα.

Δικαιολογημένα, λοιπόν, ο εκπρόσωπος των Εργατικών κατήγγειλε ότι ο κ. Μόρισον εγείρει ζήτημα αλλαγής της πολιτικής που η χώρα εφαρμόζει εδώ και δεκαετίες ως προς το ζήτημα της Ιερουσαλήμ, απλώς και μόνο για μικροκομματικές σκοπιμότητες, προς άγναν ψήφων της ιουδαϊκής κοινότητας του Σίδνεϊ.

Υπενθυμίζω ότι το τελικό καθεστώς της Ιερουσαλήμ είναι ένα από τα πλέον ακανθώδη ζητήματα που πρέπει να επιλυθούν για να επιτευχθεί συμφωνία ειρήνης ανάμεσα στο Ισραήλ και τους Παλαιστίνιους -οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των οποίων παραμένουν από το 2014 «κλινικά νεκρές».

Η ισραηλινή κυβέρνηση χαρακτηρίζει την πόλη -συμπεριλαμβανομένου του ανατολικού της τομέα, τον οποίο κατέλαβε στον πόλεμο του 1967 και προσάρτησε αργότερα- «αιώνια και αδιαίρετη» πρωτεύουσά της. Η διεθνής κοινότητα, πλην εξαιρέσεων, δεν αναγνωρίζει την προσάρτηση.

Όμως τον Δεκέμβριο του 2017 ο Ντόναλντ Τραμπ μετέβαλε άρδην την αμερικανική πολιτική που εφαρμόζονταν για δεκαετίες, αναγνωρίζοντας την Ιερουσαλήμ ως ισραηλινή πρωτεύουσα, εξοργίζοντας τους Παλαιστίνιους και φέρνοντας προ τετελεσμένων και σε δύσκολη θέση τον αραβικό κόσμο, όπως και πολλούς συμμάχους της Ουάσινγκτον στη Δύση.

Έτσι η πρεσβεία των ΗΠΑ έγινε η πρώτη ξένη πρεσβεία που μεταφέρθηκε στην Ιερουσαλήμ τον Μάιο. Λίγες ημέρες αργότερα ακολούθησαν οι πρεσβείες της Γουατεμάλας και της Παραγουάης.

Όμως η Παραγουάη αντέστρεψε αυτή την απόφαση και η πρεσβεία της μετακινήθηκε ξανά πίσω στο Τελ Αβίβ τον περασμένο μήνα. Σε αντίποινα, η κυβέρνηση του Ισραήλ έκλεισε την πρεσβεία της χώρας στην Ασουσιόν.

Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Στελέχη της αντιπολίτευσης και φιλοδεξιά μέσα ενημέρωσης υποστηρίζουν ότι είναι στημένο το παιχνίδι ανάμεσα στον Τσίπρα και τον Καμμένο. Δηλαδή μας λένε ότι ο Τσίπρας δέχτηκε να πάει ο υπουργός Αμυνας στις ΗΠΑ να καταθέσει την εναλλακτική πρότασή του για το Μακεδονικό. Συνεννοήθηκαν να το «παιξουν» έτσι προσδοκώντας τι άραγε; Επί τέσσερις μέρες εισπράττουν κριτική και οι δύο. Αντε να δεχτώ ότι ο κ. Καμμένος «πουλάει» στο ακροατήριό του την αντίστασή του στη Συμφωνία των Πρεσπών. Ο Τσίπρας τι

κερδίζει; Ολοι τού λένε ότι δεν μπορεί να συμμαζέψει τον υπουργό του. Βάλτε λίγο χαλινάρι στη φαντασία σας.»

Καλό!

‘Η πάχυνα
ή στένεψε
το χωλ

Ακόμη ένα:

Πρωί-πρωί ο Σήφης έκανε εξωτερικά μερεμέτια στο σπίτι του, ανεβασμένος σε μια σκάλα. Περνώντας ο Μανούσος για την σάνη, τον βλέπει και του λέει για να τον πειράξει:

«Μωρέ Σήφη, εμένα δε με κόφτει που θα πέσεις απ' τη σκάλα και θα σκοτωθείς. Μα θα σπάσει μωρέ η κεφαλή σου και θα γεμίσει ο τόπος άχερα.»

Και ο ετοιμόλογος Σήφης από τη σκάλα:

«Και `σου μωρέ Μανούσο, πρωί-πρωί το φαΐ σκέφτεσαι...»